

9. Крушельницька О.В. Управління персоналом: [навч. посібн.] / О.В. Крушельницька, Д.П. Мельничук. – К : Кондор, 2003. – 296 с.
10. Компанієць В.В. Стратегія людського розвитку та зміни у підготовці кадрів залізничного транспорту [Текст] /В.В. Компанієць / Вісник економіки транспорту та промисловості. – №31.–2010 –С. 203–211.
11. Петрова І.Л. Стратегічне управління персоналом: реалії та перспективи / І.Л. Петрова // Формування ринкової економіки: зб. наук, праць. – Т.2: Управління персоналом в організаціях. – К. : Вид-во КНЕУ, 2005. – С. 214–223.
12. Управління персоналом: [навч. посіб] / М.Д. Виноградський, С.В. Беляєва, А.М. Виноградська, О.М. Шкапова. – К. : ЦУЛ, 2006. – 504 с.
13. Шекшня С.В. Управление персоналом современной организации. – 5–е изд., перераб. и доп. – М.: Бизнес – школа «Интел–синтез», 2005. – С. 345.
14. Економіка автомобільного транспорту: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / А.Г. Будрин, Е.В. Будрина, М.Г. Григорян и др.; под ред. Г.А. Кононовой. – 3–е изд., стер. – М.: Издательский центр «Академия», 2008. – 320 с.

Annotation. *The article is based on the synthesis of the existing terms of personnel and logistics formulated definition of «logistics personnel». Established specific features of the field distribution of the staff. The algorithm of the formation mechanism of efficient logistics staff functions in the channels and supply chain.*

Key words: *staff effectiveness of staff logistics activities, logistics personnel, staff development mechanism.*

УДК 141.7.37,014

Череп А.В., *д.е.н., професор*
Запорізького національного університету

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Визначено рейтинг України за Всесвітнім економічним форумом серед 134 країн у 2009р. у сфері формування чинників інноваційного розвитку. Виконано глибокий аналіз інноваційного розвитку України. Досліджено чинники, що гальмують інноваційний розвиток та внесено пропозиції щодо їх усунення та стимулювання.

Ключові слова: *інновативність, інноваційний розвиток, інноваційна діяльність.*

Всі країни проходять свого роду природний відбір по критеріях інноваційності й конкурентоспроможності. Спеціалісти враховують, що вплив інноваційної діяльності на економічну ефективність низько технологічних галузей набагато менший, ніж на ефективність високотехнологічних галузей. У світі початкова межа інновативності економіки відзначається на рівні 40%, тобто рівні впливу на економічне зростання, який забезпечується за рахунок вагомих результатів науки та їхнього технологічного застосування. Інновативність же вітчизняної економіки не перевищує 10–12% [1, с. 35].

Так, у кожній країні система поширення новинок у області НТП формувалася історично, революційно і характеризується специфічними особливостями. Однак під впливом обміну інформацією між країнами щодо досвіду розповсюдження нововведень, а також ряду закономірностей економічного розвитку сформувалися і

деякі загальні риси в забезпеченні дифузії нововведень під впливом екзогенних чинників.

Прийнято вважати, що першою країною, що організувала у себе спеціальну службу поширення новинок, стали США. При цьому пріоритет у США в даному випадку був забезпечений у зв'язку з тим, що американське фермерське господарство, як ні в якій іншій країні, із самого початку формувалося як виключно підприємницьке, націлене на отримання прибутку від діяльності, чого не можна було досягти без систематичного освоєння нововведень [2, с. 144].

Згідно з рейтингом Всесвітнього економічного форуму, Україна серед 134 країн посіла у 2009р. у сфері формування чинників інноваційного розвитку посіла 52 місце, за оснащеністю сучасним технологіям – 65 місце. Усе це свідчить про непослідовність у реалізації та низьку ефективність державної науково–технічної та інноваційної політики, неефективне використання власного інноваційного потенціалу, негативні тенденції, щодо подальшого відставання економіки України в технологічному розвитку від інших країн світу [3, с. 45].

Результативність інноваційної діяльності в Україні не відповідає вимогам забезпечення стабільного інноваційного розвитку.

Практичне втілення інноваційної моделі розвитку зазначеного сектору економіки потребує з'ясування принципів, функцій, засобів його організаційно–економічного забезпечення.

Інноваційний розвиток – це процес господарювання, що ґрунтується на безупинному пошуку і використанні нових способів та сфер реалізації потенціалу підприємства у мінливих умовах зовнішнього середовища і у відповідності до обраної місії підприємства.

За останні роки майже 40 % загального обсягу нових технологій, необхідних для модернізації вітчизняної промисловості було придбано за межами України, з них: 29% – патенти і ліцензії, 10,6% – результати досліджень і розробок, 52% – нові технології, «ноу–хау», 42,8% – устаткування.

У 2010 р. українськими підприємствами куплено нових технологій 707 од., що менше аніж у 2009 р. на 458 од., або на 39,31%; порівняно з 2007 р. на 182 од. або на 20,47%. При цьому у 2010 р. значно зменшилася кількість нових технологій, які куплені за межами України, порівняно з 2009 р. на 392 од або 73,4%, з 2007 р. на 149 од. або на 51,2%. Значно знизилися у 2010 р. результати досліджень та розробок порівняно з 2009 р. на 235 од. або на 61,35%, у тому числі зниження відбулося і за тими результатами, що отримані за межами України на 25 од. порівняно з 2009 р. або на 67,56% і порівняно з 2007 р. на 12 од або на 50%. Зниження спостерігається також і за придбаними технологіями і ноу–хау у 2010 р. порівняно з 2009 р. на 22 од. або 77,96%, з 2007 р. на 31 од. або 77,5%. Зниження спостерігається і по тим ноу–хау, які придбані за межами України на 4 од. порівняно з 2009 р. або на 40% і на 13 од. або на 68,42% порівняно з 2007 р. У 2010 р. спостерігалось зниження і за напрямом придбання устаткування: порівняно з 2009, 2007 і 2006 рр. відповідно на 385 од. або 53,69%, 495 од. або на 93,75% і на 199 од. або 37,47%. При значному зниженні купленого устаткування за межами України з 271 од. у 2006 р., 179 од. у 2007 р., 478 од. у 2009 р. до 93 од. у 2010 р., тобто питома вага устаткування, яке придбане за межами України у 2010 р. склало 28% порівняно з 66,7% у 2009 р. і 33,9% у 2007 р. [4, с. 144].

Найбільші запозиченій іноземних технологій здійснювались в галузях економіки, по традиційно мають в Україні достатньо розвинену виробничу і наукову

бази.

Проте, навіть при зростаючій творчій віддачі тенденція скорочення інтелектуального кадрового ресурсу, як із загальносистемних позицій, так і з позицій конкретної галузі, не може вважатися такою, що сприяє переходу країни до економіки знань і побудові постіндустріального суспільства.

Список використаних джерел

1. Лазарева Є. Дослідження закономірностей інноваційних перетворень у регіональній економіці / Є. Лазарева // Економіст. – 2009. – №9. – С. 35.
2. Шуст О.А. Організаційно-економічний механізм поширення інновацій у сільському господарстві провідних країн світу / О.А. Шуст // Формування ринкових відносин в Україні.–2010. – №4.–С. 144–146.
3. Мазнева М.В. Сучасні проблеми адаптації інновацій в аграрних підприємствах / М.В. Мазнева // Актуальні проблеми економіки. – 2010. –№6. – С. 127–131.
4. Статистичний щорічник України за 2009 рік / За ред. О.Г. Осауленко. – К. : Держкомстат України, 2010. – 566 с.

Annotation. Ukraine's rating according the World Economic Forum among 134 countries in 2009 has been determined in the innovative development factors forming sphere. Innovation development of Ukraine profound analysis has been made. The factors that hampered the innovation development have been investigated and proposals for their elimination and stimulation have been made.

Key words: *innovativnist, innovative development, innovative activity.*

УДК 330.322.5

Вовк М.В., к.е.н., старший викладач Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С. З. Гжицького, м. Львів

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ КРАЇНИ НА ОСНОВІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

У даній статті розглянуто економічні аспекти конкурентоспроможності різних ланок господарювання. Проаналізовано шляхи підвищення інвестиційної привабливості на основі конкурентоспроможності країни, регіонів, галузей та підприємств зокрема.

Ключові слова: конкурентоспроможність, інвестиційна привабливість, країна, регіон, галузь, підприємство.

Постановка проблеми. Для оцінки інвестиційної привабливості держави у середньостроковій та довгостроковій перспективі, з огляду на поточний рівень розвитку використовують такий показник як конкурентоспроможність. Загалом конкурентоспроможність – це набір установ, політик і факторів, які визначають рівень продуктивності країни [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Для оцінки конкурентоспроможності держави використовують низку показників: економічну ефективність господарювання, рівень державного регулювання, зовнішньоекономічні зв'язки, розвиток кредитно-фінансової інфраструктури та науково-технічного прогресу тощо. При чому дані критерії завжди повинні визначатись на основі порівняння з іншими об'єктами. І тільки наявність кращих переваг забезпечать даному об'єкту вищі позиції у порівнянні з іншими конкурентами, тобто потенційно вищий рівень ін-